

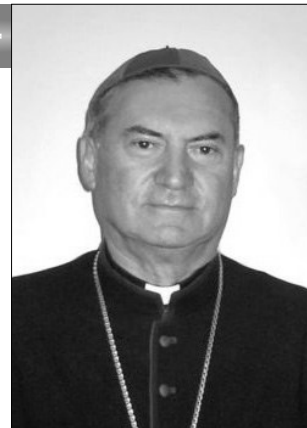

Petru GHERGHEL
episcop de Iași

ÎNTRU PIOASĂ AMINTIRE

„Aduceți-vă aminte de mai marii voștri,
care v-au învățat cuvîntul lui Dumnezeu
și, meditănd împlinirea vieții lor,
imitați-le credința”

(Evr 13, 7)

Legătura de sînge cu frații și surorile noastre este un lucru sacru și o bucurie sufletească ce nu poate fi înlocuită cu nimic.

Aparținerea la același neam, la aceeași limbă și la aceeași patrie reprezintă o legătură sfîntă și un dar ceresc ce ne însoțesc oriunde am ajunge și orice vîrstă am avea.

Rădăcinile fiecărei persoane sînt adînc înfipte în pămîntul natal, în locul de baștină, astfel încît mereu ne obligă să ne întoarcem spre familia, neamul și țara de unde ne tragem. Timpul unor separări poate să acopere pentru moment nostalgia, dar niciodată să le distrugă, iar farmecul aducerilor aminte și ale dorului nu pot să dispară din inimă și din conștiință.

Sînt daruri naturale alimentate mereu de binecuvîntările spirituale sădite de creator în inima omului.

Ne-am bucurat și ne simțim cu adevărat bine atunci cînd ne este dat să ne reîntoarcem acasă, să auzim lucruri și date despre locul de baștină, despre cei dragi ai noștri, despre limba, cultura și țara în care ne-am născut și am crescut. Simțim mereu nevoia de a ne reîntîlni cu cei plecați în alte părți, în alte țări, ba chiar și cu cei plecați dincolo de granițele acestei lumi, în veșnicie, un dor ce ne poartă mereu spre cealaltă parte a neamului nostru, spre cei de care ne-am despărțit temporar sau pentru mult timp.

Luînd act, prin aștepta mijloace de comunicare, despre locurile natale, despre cei din familiile noastre, despre bătrînii și înaintașii noștri, despre bucuriile și realizările lor, ca și despre încercările și suferințele lor, sufletul nostru tresare și se bucură, geme și plînge sau se calmează și se liniștește cînd au loc împărtășiri sufletești, retrairi spirituale și împrăștiări binecuvîntate cu amintiri. Se realizează atunci o fericire deosebită, ca o mîngiere ce se așază peste sufletul însetat de apă și iarba verde de acasă.

Ca membru al comunității catolice din Moldova, ca fiu al acestor binecuvîntate meleaguri, m-am simțit și mă simt bine ori de cîte ori îmi este dat să mă întorc acasă, acolo unde m-am născut și unde am simțit primii fiori ai vieții, farmecul iubirii și credinței, și unde m-am alimentat și întărit în sentimentele culturale și spirituale ale familiei și neamului meu.

Tresalt de bucurie cînd aud glasul plăcut al moldovenilor din ținutul Romanului, dar și acela al fraților mei de limbă, cu specificul ei, din alte zone care au moștenit și moștenesc spiritul popular, latin și român, sub orice formă s-ar manifesta. Unde care reiau graiul românesc, glasul duios al doinei și al cavalului, îmi stîrnesc mereu o bucurie de nedescris în marele concern al limbilor și al culturilor țărilor din Europa sau din orice alt continent.

Mi se încălzește inima atunci cînd, departe fiind, îmi este dat să aud cuvintele țară și neam, mamă, frați și surori.

Mă bucur deosebit de mult cînd aud știri frumoase despre cei din ținutul meu și mă întristez de suferințele celor dragi din țara și din casa mea.

Salut cu bucurie toate inițiativele pe care le promovează astăzi societatea în care trăim, cînd ne oferă atîtea și atîtea ocazii de a resimți și retrăi valorile culturale și spirituale ale înaintașilor noștri, ale celor ce au rămas și rămîn mereu uniți cu noi, cei ce sîntem chemați să împărtășim altora dorul și drama sufletului și bucuria neamului.

Am apreciat și apreciez cu satisfacție pe cei care iau inițiative pentru a descoperi și alimenta nenumărate legături cu cei ce se simt legați de aceeași valori, de aceeași limbă, credință și iubire.

Sînt fericit să apreciez rolul pe care l-a avut și îl are Asociațiunea ASTRA, cu toate componentele ei, în promovarea valorilor neamului nostru, a limbii și credinței în Dumnezeu, valori atît de scumpe tuturor celor care trăiesc în interiorul țării sau departe de granițele ei.

Am admirat și admir activitatea Despărțămîntului „Mihail Kogălniceanu” Iași, coordonat de inimoasa și admirabila prof. Areta Moșu, în promovarea cunoașterii și valorizării acelor minunate și frumoase daruri pe care le are poporul român în zona Moldovei și Bucovinei, în colaborare cu celelalte despărțăminte din țară și străinătate, cu alte societăți și asociații culturale din diferite zone ale României și ale altor țări vecine, unde viețuiesc și lucrează grupuri de tineri și intelectuali ce gîndesc și simt românește.

Inițiativele întreprinse în diferite părți ale țării sau în celelalte țări limitrofe, simpozioanele organizate de către Despărțămîntul „Mihail Kogălniceanu”, taberele de lucru și creație, publicația de mare ținută editată de Astra – „Revista română”, fondată încă din anul 1861 de A.I. Odobescu, ajunsă la al 48-lea număr și susținută de un colectiv de mari personalități sub coordonarea vicepreședintei prof. Areta Moșu, cărți și publicații ocazionate de diferite evenimente istorice și culturale, ne oferă neconținut argumente care întrețin și alimentează flacăra vie a valorilor spirituale și materiale, rodul iubirii de neam, limbă și credință creștină.

Aduc cu aceste cuvinte prinos de prețuire tuturor celor care fac parte din familia celor ce se simt legați de glia strămoșească, de limba și cultura acestui încercat și brav popor, și îl rog pe Dumnezeu să-i ocrotească pe toți cei care promovează neconținut valorile neamului, ni le descoperă și le evidențiază și ne fac să ne simțim uniți într-un cuget și o singură simțire.

La acest popas omagial al Astei ieșene, al Despărțămîntului „Mihail Kogălniceanu” și al „Revistei române” publicată la Iași, implor de la Domnul istoriei și al popoarelor, prin mijlocirea Maicii Preacurate, să ocrotească grădina sa, pe toți cei care se simt bine în ea, o iubesc și o îndrăgesc și cultivă cu viu interes, cu dragoste mare și cu credință vie.

Iași, 1 septembrie 2007